

[Glistrup]

arbejdsløshed, som nærmer sig en samfundskatastrofe, og som vil føre os ud i samfundskatastrofen, hvis ikke man begynder at tænke i noget andre baner end hidtil.

En af hr. Dyremoses andre indvendinger var, at han syntes, det var urimeligt, at den højeste instans, der skulle træffe afgørelse, var socialministeren. Fordi dette forslag er båret af en dyb social forståelse for de pågældende, har vi ment, at det må være et forslag, der henhører under socialministeriets virkeområde. Det afgørende er bare, at der findes et sted, hvor afgørelsen skal træffes, og den skal træffes et sted, hvor man har et ansvar over for folkettinget. Derfor skal det være i et ministerium. Vi mener altså, at dette forslag fremfor noget andet er dette århundredes sidste fjerdedels mest gennemgribende socialpolitiske foranstaltning, som kan tænkes, båret ud fra virkelig sociale hensyn til de mennesker, som det angår. Derfor mener vi, at socialministeriet er det rigtige organ.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Dette forslag er udtryk for den dybeste foragt for lønarbejderne i det danske samfund, ikke mindst foragt for de grupper, der har slidt og slæbt og skabt grundlaget for det samfund, som også jeg af og til kritiserer, men som dog er bedre end så mange andre samfund, jeg kender. Især de kommende efterlønsmodtagere vil sikkert se på dette forslag med en dybere foragt, end jeg kan give udtryk for.

Hvad er konsekvensen af dette forslag? Det er et tusindårsrige for alle, der ønsker en totalitær stat. En stat, der forlanger af sine slaver, at de møder op om morgenen og bliver indhegnet, og så kan de få penge, når de går hjem. Dette er et slaveforslag. Ser vi nærmere efter i forslaget, hvilke grupper det egentlig drejer sig om, så ser vi, at det først og fremmest er dem, der er ledige, og dernæst er det et stort udpluk af de offentligt ansatte.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at fremskridtspartiet mener:

»Først når man har sat sig grundigt ind i lovforslaget, kan man med sømmelighed deltage i drøftelsen af dette.«

Det har intet med sømmelighed at gøre, at et sådant forslag overhovedet kommer til behandling her i folkettinget.

Efter at have læst disse bemærkninger begyndte jeg at lede i bemærkningerne efter alle de ubesatte job, der jo måtte ligge et eller andet sted. Men jeg måtte lede forgæves, idet der kun var omtalt job i den offentlige sektor, godt nok på områder, hvor der mangler folk, det skal indrømmes, det er bl. a. folk, vi mangler inden for plejesektoren og sygesektoren. Men ved nærmere læsning viser det sig, at disse job egentlig ikke skal hvile på nogen uddannelse. De mennesker, der skal have disse job, foreslås sendt ud efter deres CPR-nummer.

Et andet sted står der i bemærkningerne, at arbejde adler. De, der har lagt arbejdskraft til dette forslag, er så i givet fald adelsmænd af en slags, jeg for længst troede var uddød. Den øverste adelsmand, som tydeligt spores i forslagens bemærkninger, og som vel er hovedadvokaten for nytænkningen, kan måske forestille sig, at det meningsfulde job at samle klemmer vil føre til adling. Andre kan vel næppe indse det, selv om man måske synes, at dette job var udmærket til dette forslags ordfører.

I dette forslag findes ingen nytænkning overhovedet. Der er tværtimod tale om gammelmandsliberal tankegang, der efter min mening fører til en stat med så stærkt fascistoide træk, at det nærmer sig det ord, man ikke må sige heroppefra. Men mønsteret ser ud til at passe. Den ene uge er det u-landene, der bare skal have lov til at sulte ihjel, den næste uge er det indvandrerne, man ikke kan dy sig for at svine til, og den tredje uge er det altså et slavemarked for lønarbejdere, man vil indføre. Jeg siger: velbekomme!

Bolvig (RV):

Hr. Kaj Poulsen sagde, at det var lystelig læsning, vi er præsenteret for her. Nej, det er ikke lystelig læsning – det er rystende læsning.

Jeg er meget enig med fru Lilli Gyldenkilde. Jeg synes, at vi har fået yderligere kendskab til fremskridtspartiets samfundssyn – netop som fru Lilli Gyldenkilde sagde – her i de senere måneder. Først skulle vi væk med al form for u-landsbistand. Så fik vi at vide af fremtrædende medlemmer af partiet, at vi blot skulle lade børnene i u-landene dø, det var ikke en sag, der kom os ved. Derefter skulle alle gæstearbejdere smides ud af vort